

zpravodaj

3
2014

městys **DALEŠICE**



prosinec

Dekret o udělení vlajky městyse

Ve čtvrtek 28. listopadu 2014 se v Poslanecké sněmovně v Praze předávaly dekrety o udělení obecních vlajek, erbů a titulů městys. Mezi pozvanými k slavnostnímu převzetí dekretu o udělení vlajky městyse byli i zástupci Dalešic. Pozvánka, která přišla z kanceláře Sněmovny, platila pro dvě osoby. Nechybělo na ní upozornění, že se mužům doporučuje vstup ve společenském obleku a ženám v kostýmu, nebo společenských šatech. Účast jsme samozřejmě kanceláři Sněmovny v požadovaném termínu potvrdili.

V onen den na tuto slavnost do Prahy odjel starosta městyse Jaroslav Zadražil a místostarosta a kronikář Rudolf Špaček.

A jak taková slavnostní ceremonie probíhá, to popíší v následujících řádcích.

Po příchodu do Sněmovní ulice jsme těžkými vraty vstoupili do vstupní haly. Zde se musel každý účastník nahlásit a byla zkontrolována jeho totožnost. Přes ochrankou hlídány turniket jsme vstoupili do prostoru šatny. Zřejmě proto, aby se šatnářka moc neunavila, mohlo najednou přes turniket projít pouze pět osob. Další až po odbavení předchozí pětice. Po odložení kabátů jsme prošli bezpečnostním rámem a byli jsme nasměrováni do sálu, kde slavnostní předávání mělo probíhat. První řada židlí byla označena cedulkou „Reservé“ Krátce před zahájením na ně usedlo několik poslanců, mezi nimi



poslanec za TOP 09 a STAN Petr Gazdík a poslanec a předseda KSČM Vojtěch Filip.

Moderátor slavnosti omluvil předsedu Sněmovny Jana Hamáčka a představil nám 1. místopředsedkyni Jaroslavu Jermanovou, která této ceremonii předsedala. Po jejím proslovu nastala očekávaná chvíle a tou bylo předávání dekretů o udělení vlajky, erbu, nebo povýšení na městys. Dekrety převzalo 54 starostů z celé republiky. Nepotkali jsme se s nikým z našeho blízkého, ani vzdáleného okolí. Celý průběh slavnosti dokumentoval parlamentní fotograf. Po skončení oficiálního aktu proběhl slavnostní přípitek a posléze pozdravení se s přítomnými poslanci. Žádný z poslanců z našeho regionu, což jsou Pavel Kováčik a Josef Zahradníček, nebyl přítomen.

Následovala komentovaná prohlídka zasedacího sálu Sněmovny, kterou

dobře známe z televizních přenosů. Během výkladu jsme byli usazeni v poslaneckých lavicích, a tak jsme si mohli vyzkoušet, že sezení v nich není zrovna pohodlné.

Pak už jen malé občerstvení v podobě koláčů a labyrintem chodeb odchod do šatny a večerní předvánoční Prahou jsme se přesunuli na autobusové nádraží Praha Florenc.

V tašce jsme si odváželi dekret o udělení praporu městyse, kterou pro Dalešice schválil parlamentní podvýbor pro heraldiku a vexilologii v červnu 2014. Právoplatné oficiální potvrzení jsme obdrželi v Poslanecké Sněmovně právě 28. listopadu letošního roku.

*Rudolf Špaček,
místostarosta městyse*

Vážení spoluobčané,

jménem zastupitelstva i zaměstnanců Úřadu městyse Vám přeji, abyste nadcházející svátky prožili jako čas lásky, pohody a porozumění v kruhu svých nejbližších. Zkuste se chvíli zastavit a zapomenout na práci, využijte tento čas k odpočinku a načerpání nových sil. Do nového roku přeji všem hodně zdraví, spokojenosti a radosti, také spoustu úspěchů v osobním životě.

Jaroslav Zadražil, starosta městyse

Volby do Zastupitelstva městyse Dalešice

Vážení občané,

ve volbách do Zastupitelstva městyse Dalešice, které se konaly ve dnech 10. a 11. října 2014 mohli dalešičtí občané volit své zastupitelstvo z celkem 44 spoluobčanů kandidujících za 1 politickou stranu a 3 sdružení. Účast byla vysoká, ze 498 voličů zapsaných ve volebním seznamu se jich k volbám dostavilo 358, což je 71,88 %. Nově zvolené zastupitelstvo děkuje za projevovou důvěru, které si velmi váží. Rád bych také poděkoval všem členům odstupujícího zastupitelstva za obětavou práci pro náš městys.

Výsledky voleb dle získaných hlasů:

KDU-ČSL	1.648 hlasů,
Za rozvoj Dalešic	1.231 hlasů
Dalešičtí občané pro sebe	554 hlasů
Za sport a kulturu	400 hlasů

Zvolení členové zastupitelstva :

KDU-ČSL:

Jaroslav Zadražil	178 hlasů
MUDr. Zdeněk Kovář	177 hlasů
Ing. Petr Čapoun	172 hlasů
Rudolf Špaček	168 hlasů
Stanislav Kovář	160 hlasů

Za rozvoj Dalešic:

Jiří Loukota	146 hlasů
Petr Čaněk	137 hlasů
Josef Čopf	130 hlasů
Milan Čaněk	129 hlasů

Dalešičtí občané pro sebe:

Eva Vyletělová	80 hlasů
----------------	----------

Za sport a kulturu:

Jiří Jonáš	63 hlasů
------------	----------



Noví zastupitelé se sešli na svém ustavujícím zasedání v pátek 7. listopadu 2014 v 18.00 hod. ve třídě Základní školy, kde proběhla volba starosty a místostarosty pro volební období 2014 - 2018.

Starostou byl zvolen Jaroslav Zadražil

Místostarostou byl zvolen Rudolf Špaček

Na zasedání zastupitelstva městyse dne 26. listopadu proběhla volba výborů a komisí.

Finanční výbor:

předseda Petr Čaněk, členové - MUDr. Zdeněk Kovář, Josef Čopf

Kontrolní výbor:

předseda Stanislav Kovář, členové - Eva Vyletělová, Milan Čaněk

Stavební komise:

předseda Ing. Petr Čapoun, členové - Jiří Loukota, Petr Čaněk

Kulturní komise:

předseda Jiří Jonáš, členové - Rudolf Špaček, Božena Stejskalová

-JZ-

Socha svatého Floriána

Socha svatého Floriána zapsaná v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod číslem 34458/7-2607, se nachází v blízkosti Sportovního areálu, v zahradě domu č.p. 186 v Dalešicích. Jedná se o kvalitní sochařskou práci z poloviny 18. století od neznámého sochaře.

Stáří a dlouholeté vystavení klimatickým podmínkám se negativně podepsalo na stavu povrchu sochy. Socha byla pokrytá mechem a lišejníkem. Povrch kamene byl na mnoha místech zvětřalý včetně mechanického poškození.

Po zdařilém zrekonstruování sochy sv. Jana Nepomuckého z loňského roku, pokračoval v letošním roce restaurátor Josef Krososka také na obnově sochy sv. Floriána.

Práce spočívaly v očištění kamene mikrotryskáním, omytí tlakovou vodou a napuštění kamene zpevňovačem. Chybějící části byly domodelovány umělým kamenem a barevně zaretušovány. Kovové části schodu byly antikorozně ošetřeny.

Celkové náklady na zrestaurování sochy sv. Floriána dosáhly částky 72.565,- Kč. Na základě žádosti o dotaci bylo z této částky z ministerstva kultury ČR uhrazeno 60.000,- Kč. Podíl městyse na zrestaurování sochy po odečtu dotace činil 12.565,- Kč.

Při pohledu na krásně zrestaurovanou sochu to byly účelně vynaložené peníze.



Kdo byl svatý Florián

Svatý Florián žil v letech 250 - 304 našeho letopočtu, pocházel z provincie Noricum, území dnešního Rakouska, které tehdy náleželo k Římské říši. Působil jako důstojník u římské armády. V Římě tehdy vládl Dioklecián, známý a krutý pronásledovatel křesťanů, k nimž Florián patřil. V okolí dnešního Lince bylo tehdy mnoho křesťanů pozavíráno a usmrceno.

→

Poděkování

Většina našich občanů ví, že v letošním roce oslavil sedmdesáté narozeniny pan Rudolf Špaček.

Řekli byste, že je to možné, že tento čínorodý člověk, plný elánu je opravdu sedmdesátník?

Já tedy ne! Známe ze svého okolí „mladé starce“, kteří v padesáti, šedesáti mluví o tom, jak jsou staří a k ničemu, tak, ti mohou závidět, protože pan Špaček je pravým opakem. Je velice aktivní, pořád v pohybu, jen těžko si lze představit, že by on v důchodovém věku seděl doma se založenými rukama a luštil křížovky.

Všichni naši občané také ví, že pan Špaček je léta platným zastupitelem, místostarostou a kronikářem našeho městyse.

Velké poděkování mu patří za sepisování naší kroniky již od roku 2001. Dopodrobna zapíše každý rok všechny události. S fotoaparátem přes rameno, na kole nebo pěšky jej potkáváme každou chvíli. To pořizuje snímky do kroniky, které jsou její obrazovou přílohou.

Dnes si ještě zcela neuvědomujeme, jakou hodnotu tyto zápisy a fotografie budou mít pro budoucí generace. Nevím, možná právě při sepisování kroniky proběhla jeho hlavou myšlenka, napsat knihu o Dalešicích.

Kniha je na světě, spatřila světlo světa a pokřtěna byla 13. září v Dalešicích na Městečku známým hercem panem Miloslavem Mejzlíkem. Její název je Dalešice Kapitoly z doby dávné i nedávné.

Jen málokdo si umí představit, co tomu předcházelo. Kniha je výsledkem několikaleté, doslova mravenčí práce. Nekonečné hledání byť jen malé zmínky o Dalešicích ve státním archivu v Třebíči a v Brně, shánění starých pohlednic a fotografií na aukru i od místních. Nesčetné hodiny strávené u našich spoluobčanů „pamětníků“, kteří mu ochotně vyprávěli buď svoje zážitky z různých událostí, nebo popsali některá místa, věci i činy obecně jak je znali, nebo z vyprávění jiných starších občanů, půjčili různé dokumenty, předměty a podobně.

Budme rádi za tuto knihu, protože s touto knihou máme doma tak trochu kroniku v kostce.

Kniha se podařila a sklízí velký úspěch, kupující se vracejí koupit další pro svoje blízké nebo známé, kteří nežijí v Dalešicích, ale k Dalešicím mají nějaký vztah. Většina z nich přišla říct, jakou radost touto knihou někomu udělali. Zájem je i v okolních obcích.

Jistě se mi nepodařilo obsáhnout, co všechno pan Špaček dělá, protože se to do jednoho článku nevydá. Zakončím toto krátké shrnutí poděkováním

Rudo, děkuji Ti jménem svým a s dovolením i jménem našich spoluobčanů za to:
- že celá léta obstaráváš mnoho věcí ve veřejném životě, které se týkají nás všech
- že jsi dobrým a vstřícným spoluobčanem
- že svědomitě píšeš kroniku již čtrnáct let, že jí dodáváš bohatou obrazovou přílohu, a že je na té práci znát, že ji děláš rád
- že již dvacet let z větší části píšeš náš zpravodaj
- děkujeme za knihu, kterou jsi napsal pro nás všechny, protože budeš provázet historii Dalešic naše děti, naše vnuky, pravnučky..... díky této krásné knize a kronice

Děkujeme.

Blahopřeji Ti k narozeninám, přeji pevné zdraví, radost v rodině, radost ze všeho co děláš pro ostatní, ať Tě neopouští spisovatelská múza a tolik potřebný mladistvý elán ještě po mnoho let.

Božena Stejskalová

(dokončení ze str. 2)

Když se to Florián dozvěděl, spěchal jim na pomoc, ale po několika dnech byl zatčen. Pod neustálým týráním měl zapřít Krista. Protože se nechtěl své víry zřít, soud ho odsoudil k trestu smrti.

4. května roku 304 mu byl na krk uvázan mlýnský kámen a Florián byl svržen do řeky Enže poblíž římské osady Lauriacum (dnes Lorch, část obce Enns v Rakousku) nedaleko Lince, v místě kde dnes leží městyse Sankt Florian a nad jeho hrobem byl už v 6. století vystavěn augustiánský klášter.

Svatý Florián je považován za patrona profesí, které souvisí s ohněm- hasičů, hutníků, hrmčírů, či pekařů.

V ikonografii je představován obvykle v oblečení římského důstojníka s nádobou na hašení, popřípadě přímo hasící požár. Jeho kult byl rozšířen i v českých zemích a jeho sochy se budovaly na ochranu proti požáru. Katolická církev si jeho památku připomíná 4. května.

Jedno z pořekadel uváděných ve spojení s úctou ke sv. Floriánovi zní: kde pálí oheň žár a vzrůstá hřích a svár, pomocník je nám svatý Florián.

Z toho plyne, že jeho příměluva může hasit oheň zloby a nenávisti. Nezapomínejme, že toto hašení je neméně potřebné jako hašení požárů. A láskou se uhasí i oheň zloby.

-JZ-

Zprávy ze Sboru pro občanské záležitosti:

Jubilanti v první polovině roku 2015

60 let oslaví: Bulantová Jiřina,

70 let oslaví: Fialová Marie, Schuplerová Marie

75 let oslaví: Kočí Lubomír, Korydková Marie, Kočí Marie, Vlková Ivana

80 let oslaví: Chalupská Anežka, Vlk Rudolf

85 let oslaví: Matonohová Jarmila

Jubilantům přejeme hodně štěstí, spokojenosti a pevné zdraví do dalších let.

Sňatky :

Cibulková Michaela a Palát Tomáš

Kovářová Jana a Opálka Milan

Hrůzová Markéta a Zavadiil Josef

Novomanželům na společné cestě životem přejeme hodně štěstí, lásky a tolerance.

K 19. 12. 2014 mají Dalešice 606 obyvatel.

Z toho 302 mužů a 304 žen, věkový průměr je 40,77.

Děti a mladiství do 18 let – chlapci 85, děvčata 70, průměrný věk 13,07.

-BS-

Krátce ze správy základních registrů

Návod pro občana: Co má dělat, když si mění adresu trvalého pobytu

- navštívit obecní úřad v místě nového trvalého pobytu

- do 30 dnů nahlásit změnu bydliště na zdravotní pojišťovně

- na katastrální úřad chodit nemusí. Data si tento úřad aktualizuje automaticky

- řidičský průkaz - pokud se stěhuje z jedné obce do druhé, musí změnu nahlásit do 5 pracovních dnů

- registr vozidel - zde je třeba nahlásit změnu do 10 pracovních dnů

- úřad práce - v oblasti státní sociální podpory (rodičovský příspěvek, příspěvek na dítě, příspěvek na bydlení, porodné, pohřebné, dávky péče, dávky pro osoby se zdravot. postižením, atd.)

získávají úřady práce údaje automaticky, ale pozor jestliže jde o pomoc v hmotné nouzi, podporu v nezaměstnanosti apod.

je povinnost nahlásit změnu příslušnému kontaktnímu pracovišti úřadu práce

- živnostenský úřad - pokud podniká, hlásit změnu bydliště nemusí

- Česká správa sociálního zabezpečení - pokud pobírá důchod, musí nahlásit změnu písemně nebo osobně na ČSSZ.

Pokud pobírá důchod na poště, nahlásí změnu na poštu.

Další instituce, kam musí změnu nahlásit Banka (pokud má úvěr)

Dodavatele el. energie

Dodavatele plynu

Pojišťovnu u které má pojistku

Ošetřujícího lékaře

Zaměstnavatele, či školu

Poštu v případě SIPO

70. výročí tragické události v Dalešicích

V příštím roce uplyne 70 let od tragické události, která naši obec postihla na sklonku II. světové války. Ničivé letectvé bombardování 7. května 1945 změnilo tvář Dalešic. Způsobilo nejen nedozírné materiální škody, ale především krutě zasáhlo do života mnoha rodin, které při bombardování navždy ztratily někoho ze svých blízkých. Každoročně si tuto událost připomínáme pietní vzpomínkou u Pomníku padlých.

K sedmdesátému výročí bombardování odsouhlasilo zastupitelstvo městyse vydání brožury, která bude mít textovou, ale především obrazovou část z fotografií, které se z té doby dochovaly. Fotografie ukáží té mladší generaci, která tuto tragedii nezažila, rozsah poničení našeho městyse. Tyto vzácné snímky z května 1945 nebudou jen tak ležet uložené v albech, ale bude je tak možno prezentovat široké veřejnosti. Sedmdesáté výročí je vhodnou příležitostí k vydání stručné publikace o událostech 7. května roku 1945, kdy v tento den ztratilo život 27 našich spoluobčanů, a proto můžeme tento den



označit jako nejtragičtější den v novodobých dějinách Dalešic.

Náš městys na své padlé spoluobčany nezapomíná. Ve výroční den si každoročně jejich oběť připomíná a u příležitosti

70. výročí budou mít občané možnost si od pomníku, kde uctíme památku padlých, navíc odnést zmiňovanou brožuru.

RŠ

Životní jubilea

V letošním roce oslavili své krásné životní jubileum dva dalešičtí občané, kteří se dožili 95 let. V srpnu to byla paní Božena Fialová, počátkem prosince pan Otakar Stejskal. Jsou to nejstarší občané městyse.

Oba se narodili v Dalešicích v roce 1919, tedy krátce po vzniku první Československé republiky, což byla doba docela složitá. A v této nelehké době prožili své mládí. Zažili všechny československé i české prezidenty, dobu protektorátu, léta válečná, nástup vlády komunistů a nechvalně známá léta padesátá. Zažili dobu totalitní i převrat v 1989.

Paní Božena Fialová žije ve svém domku čp. 145, kde jí společnost a zároveň opatrovníky střídavě dělají její dcera Jana a snacha Marie Fialová.

Pan Otakar Stejskal je doposud čínorodý člověk, který se zajímá nejen o dění v našem městyse, ale má přehled i o událostech v naší republice i ve světě.

Jeho paměť je obdivuhodná a některé jeho vzpomínky byly použity při tvorbě nedávno vzniklé knihy o Dalešicích. Povídání s ním o době dávno minulé i o době současné je vždy velmi příjemné a podnětné.

V tomto článku o jubilantech nelze opomenout ani naši rodačku paní Marii Veselou, rozenou Fňukalovou. V únoru příštího roku se dožije 103 let. I když nyní přebývá ve Vyškově, myšlenkami je často u nás v Dalešicích, neboť zde prožila víc jak osmdesát let svého života.

Těmto seniorům, jubilantům, nezbyvá než s hlubokou úctou popřát do dalších let zdraví a spokojené žití ve svých rodinách. Nelze též nepoděkovat za práci, kterou během svého dlouhého života pro naši obec odvedli a říci jim, že si jich velmi, velmi vážíme! Určitě si to zaslouží.



Gratulace od starosty městyse



RŠ

Pan Otakar Stejskal při zápisu do kroniky SPOZ

Co v knize nebylo

V Nedávno vydaná kniha „Dalešice - kapitoly z doby dávné i nedávné“ nemohla dopodrobna pojmut vše, co se našeho městyse týká. I tak nabohtala na více jak 270 stránek, což je maximum toho, aby byla vůbec čtivá.

Do knihy nebyla zařazena mimo jiné stať, týkající se kina v Dalešicích. Jak to tedy s tímto kulturním zařízením bylo? Jak to začalo a jak skončilo? Žádné záznamy o místním kinu se nepodařilo získat, existují pouze vzpomínky pamětníků. Tím nejpovolanějším, je pan Pavel Holoubek st. Z jeho pamětí uvádím.

Zatímco např. v sousední Valči se už několik let filmy promítaly, Dalešice, ač o toto též v krajském městě, což byla Jihlava, usilovaly, byly stále přehlíženy.

Proto se Ladislav Kalina z čp. 140 (z cihelny) odhodlal a napsal do Prahy básníku Vítězslavu Nezvalovi dopis, ve kterém ho žádal, zda by se na patřičných místech nezmínil o potřebě kina v Dalešicích a nevyužil svých známostí

k přidělení promítacího přístroje a dalších věcí k tomu potřebných pro naši obec. Mohl si to dovolit proto, že když Vítězslav Nezval v mládí pobýval v Dalešicích, tak spolu kamarádili. Básník zřejmě věděl, které kliky u patřičných kancelářů má „vyleštit“ a co nebylo dosud možné, stalo se skutkem. V roce 1951 začalo kino v Dalešicích fungovat. V sokolovně v klubovně (pod galerkou) byla zřízena dřevěná kabina kde byl umístěn promítací přístroj. Na jevišti bylo postaveno velké promítací plátno a bylo pořízeno zatemnění oken. Vedoucím kina se stal Jan Holoubek z čp. 97, promítacím technikem František Ondráček a pokladní, která prodávala vstupenky, se stala Hedvika Cibulková. Promítalo se ve středu večer, v neděli odpoledne a večer. Vstupné bylo 1.-, nebo 2.- Kč.

Kino mělo dvě informační vývěsní skřínky. Jedna byla na plotu sokolovny, druhá na zdi Jednoty naproti kostelu. Tam se uveřejňoval program příštího

promítání spolu s velkými fotografiemi z připravovaného filmu.

Někdy se promítalo i pro školu, nebo jako doplněk nějaké schůze. Filmy byly natočeny na celuloidový pás, který byl namotaný na cívce. Když se cívka přetočila, bylo nutno nasadit cívku další. Proto se v sále rozsvítilo a během výměny cívek byla přestávka. Z kolika cívek se film skládal, tolik bylo přestávek.

Když František Ondráček přestal s promítáním, nahradil jej v promítací kabině Jan Holoubek, později jeho syn Pavel Holoubek. V druhé polovině šedesátých let zájem o návštěvu kina opadal. Velkou konkurencí začala být televize a už tehdy se u místních občanů začala projevoval nechuť „vytáhnout paty“ z domu. Když se nedostavil určený počet diváků, tak se představení nekonalo. To se stávalo stále častěji, a proto bylo promítání filmů ukončeno a kino zrušeno. Přesné datum jeho zániku se nepodařilo zjistit.

RŠ

Zpravodaj městyse Dalešice slaví dvacetiny

V prosinci roku 1994, tedy před dvaceti lety, vyšlo první číslo Zpravodaje obce Dalešice. V následujících letech jej občané nacházeli ve svých poštovních schránkách pravidelně 2x do roka. Před dalešickou poutí a před Vánoce.

V letech, kdy se konají komunální volby, vychází ještě navíc hodnotící číslo, které rekapituluje akce, události a činnost zastupitelstva městyse v uplynulém volebním období. Výtisk, který právě čtete, má pořadové číslo 46.

Titulní a zadní stránka je vždy s tradiční zelenou obrubou. Po povýšení obce na městys se tato změna projevila také v titulku, navíc došlo k přechodu na barevný tisk fotografií. Počáteční rozsah čtyř stránek se postupně navyšoval na osm a také na dvanáct. Též kvalita papíru, na který se Zpravodaj tiskne, se během doby změnila k lepšímu.

Snažíme se, aby tyto obecní noviny byly nejen informativní, ale aby články byly různorodé a čtivé. Ne vždy se to povede, ale snažíme se připravit každé číslo s co největší pečlivostí. Nebráníme se ani vašim námětům a tipům na jeho vylepšení.

I některé okolní obce vydávají své zpravodaje. Valeč, Třeбенice, Hrotovice, Dukovany, takže se nabízí možnost srovnávat kvalitu a náplň jednotlivých tiskovin. To už je ale na individuálním posouzení každého čtenáře.

Dvacet let je i není dlouhá doba. V každém případě vaši domácnost

po oněch dvacet let pravidelně navštěvuje náš Zpravodaj městyse Dalešice. Popřejme mu do dalších let pěkný vzhled a zajímavý obsah. Popřejme mu, ať může často informovat o zvelebování městyse, o jeho úspěších a také o jeho šikovných občanech.

Také Dalešice u Jablonce n/Nisou vydávají jednou ročně svůj Dalešický zpravodaj. Letos vyšel po sedmé. Zpočátku jej většinou sepisovala starostka Hana Vélková sama, v posledních číslech se na tvorbě podílí též kronikářka Marie Nedomlelová a někteří další.

A jaký je obsah jejich posledního zpravodaje? Kromě aktuálních informací o fungování obecního úřadu to jsou výsledky obojích letošních voleb, seznam členů nového zastupitelstva a řada zpráv o činnosti zastupitelstva a o událostech v obci. Nebyla opomenuta mimo jiné ani zmínka o historicky 1. setkání zástupců všech Dalešic z ČR i z Polska v našem městyse při příležitosti 450. výročí povýšení Dalešic na Městečko. Kronikářka přispěla článkem o historii hasičského spolku, statí o tamní kapliče, o Dalešicích u Neveklova a její vlastní literární tvorba je pověst o Dalešicích.

V polských Daleszycích pro informování občanů vydávají měsíčník s názvem Glos Daleszyc. Redakční kolektiv tvoří většinou lidé, kteří jsou zaměstnanci tamní radnice. Výtisk každého čísla zasílají do našich Dalešic.

RŠ

Pozvání pro všechny na silvestrovsko-novoroční setkání

Všem dalešickým občanům je určeno toto pozvání na společné sousedské půlnoční setkání u kašny na Městečku, kde přivítáme nový rok 2015. Bude to již po čtvrté, kdy si navzájem popřejeme vše dobré do přicházejícího nového roku. Připijeme si na zdraví a úspěchy v okamžiku, kdy se mění letopočet a kdy s nadějami a příjemným očekáváním vstupujeme do něčeho nového, trochu tajemného. Zveme nejen všechny dalešické občany, ale i naše chalupáře. Zveme mladé, starší i nejstarší na toto silvestrovsko-novoroční setkání. Zveme i všechny ty, co mají své zásady nikdy a ničeho se nezúčastňovat. Zkuste tyto zásady porušit a na tuto společnou sešlost na Městečko přijít.

Pro všechny bude připraven teplý svařák a pro abstinenty teplý čaj. Kdo se dokáže odtrhnout od televizní obrazovky a opustí na chvíli teplo domova, nebude na Městečku zklamán. Prožité okamžiky ve vzájemné pospolitosti dodají každému novou životní energii, duševní rovnováhu a pohodu a také odhodlání do nastávajících dnů nového roku.

Toto naše setkání už vytváří tradici, kterou bychom měli zachovat a nadále ji rozvíjet. Kdy jindy než při této příležitosti máme možnost se navzájem pozdravit, navzájem se potkat a říci si pár hřejivých slov. A kde jinde, než u kašny na prostorném Městečku, v centru našeho městyse. Je to místo pro tuto příležitost doslova stvořené.

Využijte této možnosti, která se nám naskytá jen jednou za dvanáct měsíců, jednou za 365 dní. Jako každoročně i letos jste u kašny srdečně vítáni.

Rudolf Špaček

Cyklostezka

Největší investiční akcí letošního roku se stala stavba cyklostezky „Dalešice-Slavětice“ a to její první úsek od rybníka Bezděkov do Dalešic. Na stavbu cyklostezky byla v roce 2012 zpracovaná projektová dokumentace a v roce 2013 vydáno stavební povolení. V roce 2014 jsme podali žádost na Státní fond dopravní infrastruktury o poskytnutí dotace. Díky kvalitě zpracované žádosti byl náš projekt výborem SFDI schválen k financování.

Cyklostezka začíná u vyústění polní cesty na státní silnici č. II/351 směrem k rybníku Bezděkov. Dále prochází přes hráz rybníka, stáčí se doprava, kopíruje tok říčky Olešná, míjí velký rybník a pokračuje až k malému rybníku, kde tento úsek cyklostezky končí.

Ve výběrovém řízení byla zhotovitelem stavby vybrána firma COLAS CZ, a.s..

Stavební práce započaly 24. září 2014 a 30. 10. 2014 skončily. Kolaudace stavby se předpokládá v první polovině roku 2015. Cyklostezka je 3 m široká s asfaltovým povrchem o celkové délce 1.658 m.

Z celkových nákladů 9.336.261,- Kč městyse Dalešice uhradil 1.566.261,- Kč a zbývajících 7.770.000,- Kč bylo financováno z prostředků Státního fondu dopravní infrastruktury. Náklady na projektovou dokumentaci, výběrové řízení a stavební dozor byly hrazeny z prostředků Skupiny ČEZ.

Vybudováním cyklostezky náš městys získal další část kvalitní komunikace, kterou budou využívat cyklisté, kolečkoví bruslaři i ostatní občané při vycházkách kolem rybníků.

Na cyklostezku je zakázán vjezd motorových vozidel.

Pokračování stavby druhého úseku cyklostezky Dalešice-Březí bude záležet na tom, zda se nám podaří získat dotace, na finančních možnostech městyse a konečně také na rozhodnutí zastupitelstva.

JZ



Oprava cest na hřbitově

Již dlouhou dobu ležel na srdci zastupitelstvu městyse i občanům neuspokojivý stav cest na hřbitově. Zvláště při jarním tání a po deštích byly cesty blátivé a rozmočené. Bylo rozhodnuto, že v letošním roce se cesty opraví a od srpna do října probíhala jejich rekonstrukce.

Práce započaly odkopáním zeminy do hloubky 20 cm. Na dno byla rozprostřena textilie, proti prorůstání trávy a na to byl navezen kamenný recyklát, který tvoří nový základ cesty. Povrch cest byl zpevněn zhutněnou prosívkou.

Hlavní přístupová cesta od kaple a od hlavního vstupu ze silnice směrem k hlavnímu kříži a márnici byla vydlážděna kamennými odseky.

Stavbu provedla na základě poptávkového řízení firma SOBOS CZ spol. s r.o. z Třebíče. Z důvodu úzkého prostoru mezi hroby byla převážná část prací prováděna ručně. Také deštivé počasí přispělo k tomu, že oprava cest na hřbitově se protáhla.

Celkové náklady stavby činily 544.675,- Kč.

Z programu obnovy venkova Vysočiny jsme dostali 106.000,- Kč, obec Slavětice přispěla částkou 100.000,- Kč a obec Stropěšín 30.000,- Kč.

Během stavební činnosti došlo k částečnému omezení provozu hřbitova, za což se všem omlouváme a děkujeme za pochopení. Odměnou pro nás je pěkný pochůzný povrch cest a zase o něco hezčí vzhled hřbitova.

JZ



Ohlédnutí za zářijovými oslavami

I když průběh slavnosti byl popsán v minulém hodnoticím Zpravodaji městyse, je dobré alespoň ve stručnosti se k ní vrátit.

Jen málokdy se sejde tolik událostí do jednoho roku. Výročí císařského povýšení obce na Městečko, které na nejvyšších místech vymohl majitel panství Jindřich Kralický. Pokřtění a představení knihy o Dalešicích a představení a požehnání praporu městyse, který nám schválila Poslanecká sněmovna. V neposlední řadě se naskytla příležitost uspořádat u nás historicky první setkání všech sídel, které se honosí názvem Dalešice, včetně těch polských. V podstatě vše se zdařilo. Pouze počasí urputně pracovalo proti našemu snažení. Že se nakonec vše v dobré obrátilo a dešť krátce před zahájením oslav přece jenom ustal, to naši napnutou nervovou soustavu uklidnilo jen zčásti. Kdyby ale svítilo sluníčko, rozhodně by byla větší návštěva diváků a vše by bylo daleko hezčí.

Více než příjemným zjištěním bylo několik aspektů, které si zaslouží mimořádnou pochvalu:

- zájem občanů a jejich účast na Městečku
- ochota pomoci postavit stany a zřídit zázemí pro oslavu
- účast hasičů, sokolů a myslivců ve stejnokrojích
- vojáci z Klubu vojenské historie, kteří byli mimořádnou ozdobou oslav
- všichni ti, kteří se zúčastnili šlechtického krojovaného průvodu, ať už jako urození, nebo prostý lid, včetně hlavních představitelů nejvyšší šlechty
- pěvecký sbor i žáci a učitelé školy
- představitelé všech Dalešic, že neodmítli pozvání a opravdu k nám přijeli
- občané, kteří zapůjčili své rukodělné výrobky na výstavu
- všichni, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli ke zdárnému průběhu oslav.

Nad všemi těmito pozitivy se nelze než zaradovat. V době kdy se nad vším hořekuje, jsme v Dalešicích dokázali pravý opak. Uskutečnili jsme všichni společně akci, která bude mít svoje místo v historii městyse.

Pochvalou nešetřil ani moderátor slavnosti Pavel Jech, hec rec Miloslav Mejzlík, ani Zdeněk Knedla alias Železný Zekon.

Slavnost takového rozsahu Dalešice dlouho nezažily a ani v dohledné době není nic podobného v plánu.

Víc než důstojně jsme oslavili výročí, které povzneslo náš městys na kvalitativně vyšší úroveň a myslím, že všichni občané mohou být na své Dalešice hrdí.

RŠ

Málokdo to ví

Kdo navštívil výstavku rukodělných výrobků našich občanů, která se konala v prostorách školy při oslavách 450. výročí povýšení Dalešic na Městečko, nemohl si nepovšimnout vitríny s výrobky Ondřeje Pýchy.

Málokdo z nás ví, že tento mladý muž s pevnou postavou a bohatou vlasovou hřívou stočenou do dredů, kterého občas potkáváme, je vystudovaný umělecký kovář.

Tento náročný obor který si Ondřej vybral, vyžaduje nejen fyzickou sílu, ale i řemeslnou zručnost, estetické cítění, vynalézavost, představivost a tvůrčí schopnosti. Všechny tyto vlastnosti Ondra má. Protože chodí do zaměstnání a zatím nemá k dispozici vlastní vybavenou dílnu, nemůže se „velké umělecké kovářně“ věnovat. Proto se zaměřil na občasné zhotovování drobných uměleckých předmětů. Patří mezi ně nože, dýky a především šperky, jako jsou náušnice, přívěsky a různé ozdobné artefakty.

Materiály, se kterými pracuje, jsou především vysoce legovaná ocel, klasická nástrojová ocel, nerez železo, měď a bronz. Nechybí mu tvůrčí invence, šikovnost a především preciznost, proto i jeho výrobky jsou zajímavé a dobře vypracované. Nepracuje jenom s kovem, ale používá kombinování kovu s přírodními materiály, jako je africké, nebo jiné exotické dřevo, a zbytky slovniny, zbytky parohů sobů, jelenů, nebo losů. Zkouší s kovem kombinovat i části zvířecích kostí. →



Zářijové oslavy městyse



Začátkem prosince se ani Dalešicím nevyhnula kalamita ledovky. Snímky dokladují, jak se podepsala na stromech v obci.

Stalo se jen před pěti lety

Čas je opravdu rychlým běžcem, to ví každý z nás. A nejen čas. Také události místní i světové se valí kolem a málokdo si plně vzpomíná co bylo před dvěma, či třemi roky. Co se událo před pěti lety, v roce 2009, na to už jsou jen docela matně vzpomínky. Nutno říci, že se toho událo docela dost, ale málokdo si vzpomene že:

- Počátkem roku získaly Dalešice takřka sedmnáctimilionovou dotaci z EU na rekonstrukci Městečka a že ještě v témže roce se firma V-Stav dala do práce. Dílo, včetně vydláždění, instalace kašen a zahradních úprav bylo do podzimu skončeno. 29. listopadu proběhlo slavnostní otevření nově zrekonstruovaného Městečka, kterého se zúčastnili také zástupci partnerských polských Daleszyc. S firmou E.ON se nepodařilo dohodnout přesunutí nevhledné trafostanice mimo prostory Městečka.

- 1 milion korun byla další dotace, získaná od Nadace ČEZ na výstavbu víceúčelového hřiště s pevným povrchem. Ve sportovním areálu tak přibyl další sportoviště, které je velice hojně využíváno.

- Pouť na svátek sv. Petra a Pavla se tentokrát musela odbyvat u sokolovny, kde byla postavena pouťová mája. Městečko z důvodu stavebních prací bylo mimo provoz. Dopoledne na obchůzku stárků a stárkových po obci ještě nepršelo, odpoledne

Málokdo to ví

(dokončení z předchozí strany)

Budování vlastní dílny, kde se bude moci bez omezení věnovat tvorbě uměleckých předmětů, je teprve na počátku. Už teď ale Ondra ukázal, že umí zhotovit zajímavé, líbivé věci, které jsou ceněné a o které je zájem.

Je teprve na počátku profesní dráhy a ví, že každé začátky jsou těžké. Jeho představy do budoucnosti jsou jasné. Profesi uměleckého kováře se chce věnovat, a tak s vrozeným talentem zúročit nabitě vědomosti. Lze mu jen popřát, aby se jeho tužby a představy naplnily a v Dalešicích tak zakotvilo zajímavé řemeslo – umělecký kovář.

Rodiny Pýchovy, vlastně nejstaršího jejího člena, pana Pavla Pýchy, se bude týkat další část této statě. I on na shora zmíněné výstavě v jedné vitrině představil zlomek svého koníčka. Kdo byl u nich na dvoře, ví o čem je řeč. Všude je plno cedulí, tabulek a vývěsních štítů různého stáří, až přechází zrak. Jsou z první republiky, z doby válečné i z doby novější. Jednoduše řečeno, je to pastva pro oči.

Všechny tyto památeční věci Pavel Pýcha shromáždil z různých končin a doma na dvoře je po zdech a stěnách místností rozvěsil. Některé jsou opravdu raritní, jiné méně, ale takřka všechny jsou připomínkou dob minulých.

Taková cedule Kolínská cikorka, Alpa, Hellada, Francovka pravá, Zádruha, Pojišťovna Legie, Republikánská pojišťovna, Pojišťovna Slavie a další a další, vyvolají v pamětnících vzpomínky na staré, zašlé časy. Ale nejen tyto cedule jsou u Pýchů k vidění, Další jsou tabule a tabulky informativní, zákazové a příkazové. Cenná je firemní tabule dalešického podnikatele Bořivoje Potůčka z období války. Je vyvedena v jazyce českém i německém. Její text zní: Koncesovaná nákladní doprava – Bořivoj Potůček – stanoviště Dalešice. Nacházela se na domě čp. 62 (dnes Roman Tvrz).

Málokdo ví, jaké zajímavosti a unikáty se skrývají za vraty domu čp.18 na Městečku. Sběratel Pavel Pýcha nemá jen tabule a vývěsní štíty. Ve své soukromé sbírce má celou řadu i jiných předmětů, které jsou už málokde k vidění. Sklenice, různé nástroje a předměty, které se běžně v domácnostech používaly. Má také staré, historické fotografie, dokumenty, obrázky. Tato zvláštní záliba ve shromažďování starých předmětů je nejen obdivuhodná, ale také záslužná, neboť pomáhá uchovávat povědomí o životě v době minulé a jemu samotnému jistě přináší potěšení a radost.

se ale spustil vytrvalý déšť. Kapela hrála v sokolovně a majitelé pouťových atrakcí splakali nad výdělkem.

- V říjnu byla třebíčským děkanem požehnána opravená budova fary, kde se uskutečnil Den otevřených dveří. Návštěvníci si mohli prohlédnout zrekonstruovanou budovu, která slouží k bydlení jako bytový dům.

- hasiči uspořádali již V. tradiční ples. V polovině září uspořádali Dětský den pro dalešické děti. Novou garáž pro hasičskou cisternu TATRA 148 si hasiči začali svépomocí budovat v obecní hale na hřišti.

- Od února do listopadu probíhala oprava Stropešinského mostu, který spojuje oba břehy přehradního jezera Dalešické přehrady. Při uzavírci se potvrdila jeho důležitost. Dlouhé objížďky přes Vladislav nebo Dukovany nám značně komplikovaly život.

- V anketě Kraje Vysočina o nejlépe opravenou památku se budova naší fary umístila na druhém místě. Vyhlášení výsledků ankety proběhlo v Horáckém divadle v Jihlavě za účasti delegace farnosti a našeho městyse.

- Neznámí pachatelé skáceli v srpnu u sokolovny uschlou pouťovou máju.

- V budově ve sportovním areálu byl zřízen nový obecní byt.

- V říjnu zasahovali naši hasiči při požáru v plechové boudě bývalé sběrný odpadových surovin. Hořely zde papíry a staré hadry. Požár byl bez následků lokalizován.

- V pivovaře proběhla celá řada akcí. Postřižinské slavnosti, na kterých mimo jiné vystoupil také soubor Hradišťtan vedený Jiřím Pavlicou. Uskutečnilo se Setkání auto a moto veteránů, ve spolupráci s místní farností Dětský den, Setkání amerických aut, koncert v rámci Hudebního festivalu Petra Dvorského, koncert vynikajícího muzikanta Felixe Slováčka a řada dalších akcí.

V pivovaru se též konala neobvyklá soutěž, a to v pomalém kouření dýmky.

- Mladí divadelníci TJ Sokol se zúčastnili Národní přehlídky sokolských ochotnických divadel v Boskovicích se hrou O Bedřišce a Kajetánovi a starší sehráli tradiční vánoční představení s názvem Elixír a Halíbela.

- Ze srpnové návštěvy polských Daleszyc přivezla naše delegace dar od tamní farností, což byl obraz Matky Božej Daleszyckej.

- Nezodpovědný řidič ukrajinské národnosti, který usedl za volant pod vlivem alkoholu, způsobil nehodu, při které těžce zranil po chodníku procházející dalešickou občanku.

- Velkou nerozvážnost prokázali Ivana a Karel Holasovi, když svým lehkovážným jednáním přišli o dům nad hlavou. Ze svého domu, který připadl jejich věřitelům, se museli vystěhovat.

- Vládě premiéra Topolánka byla vyslovena nedůvěra. Předsedou dočasné úřednické vlády byl jmenován Jan Fischer.

- Americký prezident Obama při své cestě do Evropy navštívil v lednu také naše hlavní město – Prahu.

- Praha, Brno a Stará Boleslav byly zastávkou hlavy katolické církve papeže Benedikta XVI při jeho návštěvě v ČR.

- Provalil se skandál na Vysoké škole v Plzni, kde řada prominentů získávala podvodem a zřejmě i za úplatu akademické tituly.

- Zima v tomto roce byla mírná, již 4. dubna započaly zemědělské polní práce. Teploty se pohybovaly okolo +20°C. 10. dubna byly na mnoha místech překonány teplotní rekordy staré 228 let. V tento den vystoupal teploměr v Praze, ve Strážnici a ve Znojmě na +25,2°C.

Prudká větrná bouře se přehnala nad Dalešicemi 15. července, kdy spadlo 35mm srážek. Září, to bylo co do počasí velmi příjemné babí léto. 20. září byla teplota +25°C a ještě 8. října +23°C. Zima uhodila až v polovině prosince. 18. prosince je -9°C, 20. prosince pak -18°C. Štědrý den je ale bez sněhu a teploty plusové +6°C, na Boží hod vánoční +7°C. Podobný ráz počasí nás provázel i na Silvestra i při příchodu roku 2010.

Krátce od hasičů

V sobotu 3.1.2015 zhodnotíme na výroční členské schůzi činnost dalešických hasičů za uplynulý rok 2014. Na schůzi, která se koná od 14.00 hod. ve Stodole u Romana bude po pětiletém období provedena volba členů do výboru SDH.

Letošní X. hasičský ples proběhl v místní sokolovně dne 28.2.2014 a dle vyjádření zúčastněných byla tato akce hodnocena jako jedna z nejvydařenějších. Bohužel „díky“ zpřísněné legislativě, která dobrovolníkům značně ztěžuje pořádání podobných společensko – kulturních akcí, se letošní ples konal ze strany hasičů zatím naposledy. Ale uvidíme co v této problematice přinesou další léta, abychom v dobré tradici mohli i nadále pokračovat.

Masopustní průvod obcí proběhne v sobotu 7.února 2015 a po průvodu bude veselice pokračovat taneční zábavou se skupinou Wegett v hospodě U Romana. Všichni jste srdečně zváni.

Další zdařilou událostí bylo pálení čarodějnic, spojené se spoustou her a soutěží, které místní „čarodějnice“ za přispění Romana a Julie připravily pro děti. Popularita a návštěvnost čarodějnic rok od roku stoupá, což je pro nás odměnou za vynaložené úsilí. V červnu se na místním hřišti uskutečnil fotbalový zápas ženatí versus svobodní, kde ženatí předvedli lepší fyzickou kondici, která se promítla ve výsledku utkání.

V měsíci září jsme spolupracovali při organizování oslavy 450. výročí povýšení Dalešic na Městečko. Spolupráce se týkala převážně zajištění technické stránky oslav (pomoc při stavbě pódií, stávby stanů, úklidu, dovoz stolů a lavic, apod.). Při oslavách byla vystavována na prostranství městečka současná i historická hasičská technika. Velký zájem vzbudila nově nastříkaná hasičská cisterna Tatra 148 CAS, kterou se v letošním roce podařilo zrekonstruovat.

Milí spoluobčané, v závěru roku mi dovoluje popřát Vám všem jménem dobrovolných hasičů pohodové prožití vánočních svátků a do nového roku 2015 především hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Za SDH Dalešice Petr Čaněk



Voda a elektřina

Voda a elektřina jsou dvě veličiny moderní doby, bez kterých si nedovedeme život představit. Ale někdy se stane, že nejsou.

Když se řekne voda, každý si představí bezbarvou, čistou kapalinu bez chuti a zápachu, kterou denně ve velkém množství používáme. Bereme ji jako běžnou, samozřejmou věc, která je automaticky součástí našeho každodenního života.

Občas si zabřeme nad její cenou za 1m², kterou nám VAK neustále navyšuje, ale její hodnotu a nezbytnost doceníme teprve v momentě, kdy ji nemáme a zjistíme, jak jsme na ní závislí. Zrovna to se stalo v pátek 21. listopadu. Porucha na hlavním řádu zapříčinila, že když se obyvatelé našeho městyse ráno probouzeli do nového dne, postupně zjišťovali, že z vodovodních kohoutků voda teče jen slabou čůrkou. To těm, kteří mají svá obydlí položená v nižších polohách. Ti, kteří mají svá obydlí na kopcích, zjistili, že voda neteče vůbec. Osobní hygienu nějak osídíte, ale co čištění zubů, co ranní čaj, nebo kávačka? Co napustíte do varné konvice? Praní prádla v automatce odložíte, ale největší zádrhel vzniká na one místnuce s označením WC. Na spláchnutí nestačí jedna petka minerální vody. To je velice málo. Bylo by nám jedno, zda poteče voda měkká, či tvrdá, hlavně jen aby nějaká tekla.

První myšlenky které většinu z nás napadaly, směřovaly k poruše ve vlastním domě, nebo k poruše v domovní přípojce. Dotazy u sousedů či dotazy mobilem u známých jsme zjistili, že bez vody jsou celé

Dalešice a že o obnovení dodávky vody se musí postarat jiní, ne my.

Pohotovostní služba VAKu byla v Dalešicích již kolem půl šesté ráno. Její pracovník se ještě za hluboké tmy pokoušel zjistit příčinu a místo poruchy, takže nemůžeme říci, že by tato organizace vzala problém, který se týkal takřka všech našich občanů, na lehkou váhu. Než se ale podařilo určit místo havárie, které bylo v silnici naproti sokolovně a než se dostavila patřičná technika, nějakou chvíli to trvalo. Nám spotřebitelům se to zdálo jako celá věčnost.

A když konečně v pozdním odpolední začala z kohoutků zase téci voda, nevedli nám ani prskání vzduchových bublin, které bylo třeba z potrubí vytlačit. Hlavně, že to bylo opraveno a že jsme se mohli opět vrátit do normálního životního režimu, kde má voda nezastupitelnou úlohu. A pak se řekne obyčejná voda s chemickým vzorcem H₂O. V tento den jsme si uvědomili, jaké komplikace nám vzniknou, když náhodou není.

Před 30 lety v roce 1984 byla započata stavba veřejného vodovodu položením prvních stovek metrů potrubí od budoucího vodojemu na Šibeňáku směrem k Dalešicím. Vodojem ve tvaru globusu byl vztyčen v roce následujícím, tedy v roce 1985. A v roce 1986 byl veřejný vodovod v Dalešicích zprovozněn. Pro náš městys měl velký význam a byl to velký posun kupředu, který občanům zvýšil kvalitu bydlení a žití. Již takřka 30 let využíváme dobrodiní veřejného vodovodu, který našim domácnostem poskytuje dostatek kvalitní vody. Zcela tak

odpadla závislost na vlastních nebo obecních studních.

Na dohled máme gigantickou jadernou elektrárnu a ještě blíže elektrorozvodnu Slavětice, což nás svádí k domněnce, že nemůže nastat problém v dodávce elektřiny do našich domácností. A ejhle, začátkem prosince nás právě tato potíž postihla. Nesvítily jsme, nevařili na elektrických sporácích, neohřívali v konvicích a v mikrovlnkách. Nehrálo rádio ani telka, ledničky nechladily a mnozí také netopili. Dokonce na nějakou chvíli zkolabovala i mobilní telefonní síť. Stačily rozmary počasí a vznik ledovky a byli jsme odstaveni od vymožeností civilizace. Alespoň na chvíli jsme si mohli vyzkoušet, jaké to bylo před více jak 85 lety, kdy naši předkové elektřinu neznali a museli si vystačit se svíčkami a s petrolejovými lampami. Vše se ale v dobré obrátilo v době, kdy kalamita s ledovkou skončila a vše se navrátilo do zaběhnutých kolejí.

Přes dlouhodobé váhání, souhlasili na přelomu let 1927/1928 naši předchůdci sedící v obecní radě, s elektrifikací obce. Polehčující okolností pro jejich váhavost a dlouhodobé odmítání zavedení elektřiny, byla snaha nezvýšit zadlužení obce, již tak dost zadlužené. Ale proti pořízení takové vymoženosti, která všem lidem usnadní a zlepší život, se těžko najde pádný argument. A proto i ti největší nepřátelé pokroku kapitulovali a od roku 1928 mohli začít i dalešičtí občané využívat služeb do naší obce zavedené elektrické energie.

T. J. Sokol Dalešice ve víru sportovních, společenských a kulturních událostí

Období od hlavních prázdnin do konce roku 2014 bylo velmi hektické. Pokusím se nyní v době předvánoční zavzpomínat co všechno jsme v sokole prožili.

Začalo to již v červenci, kdy jsme začínali Den netradičních her nejen pro své členy, ale i pro zájemce z naší župy. Schází se nás při hrách jako je woodball, mňolky, kube, či disk golf čím dál víc. Čtyřicet sportovců si tyto zvláštní hry nejen vyzkoušelo, ale dokonce mezi sebou soutěžilo. Naši členové si vedli dobře, například ve woodballu byla Magda Potůčková první a Slávek Zadražil hned druhý. I mňolky nám šly dobře, Jirka Jonáš byl třetí. Tento den se opravdu vydařil a pohostinná pivovarská zahrada byla plná smíchu a výkřiků nadšených soutěžících. Poslední srpnový den nás čekal obtížnější úkol. Byli jsme hlavními spolupořadateli závodu horských kol IT Chllange, který také už poněkolkáté probíhá pod záštitou pivovaru Dalešice. Všechna kontrolní stanoviště a regulovčící fungovali znamenitě a dokonce jsme měli své želízko v ohni. Naš závodník Petr Špaček ve své kategorii a velké konkurenci obsadil třetí místo.

To nejnáročnější nás však teprve čekalo. Pro oslavy 450 let od povýšení Dalešic na městečko zajistit historický průvod, který byl korunou velmi zdařilého slavnostního dne 13. září 2014. Přípravné práce trvaly dva měsíce a podílela se na nich většina dospělých členů i žáků a žákyň naší T. J. Bylo třeba vyhledat na internetu a v knihovnách historické okolnosti té doby. Zajistit historické kostýmy nejen z naší půjčovny a z půjčovny v Náměšti nad Oslavou, ale část garderoby byla za-

slána z divadla z Prahy. Bylo třeba vybrat herce, kteří by ztvárnili historické osobnosti té doby. Přesvědčit děti a dospělé aby se stali členy družiny panovníka, či představiteli prostého lidu tehdejších Dalešic. Upravovali jsme dobové proslovy pro zúčastněné hodnostáře včetně jejich podoby v pergamenu a s pečeti. Kostýmy byly upravovány dle tělesných rozměrů herců a komparzistů, hledaly se dobové účesy a v sobotu ráno se změnila naše hala v kadeřnictví a kosmetický salon. Díky dlouhodobé přípravě a obětavé práci mnohých z nás, historický průvod oživil naše městečko a proslov panovníka, šlechticů a šlechtičny dodaly lesku celé oslavě. Proto nás velmi nemile překvapila skupinka spoluobčanů, která nás večer osočila, že jsme se jako sokoli nepodíleli na slavnostním chystání městečka. Tito občané si zřejmě nevidí na špičku nosu a nedokážou si představit, co nám příprava historického průvodu dala práce. Proto jsme se domluvili a hned v neděli ukázali, že umíme pracovat nejen hlavou, ale i rukama. Za hodinu a půl bylo komplet celé městečko uklizeno. Všem našim členům a přátelům za to velmi děkují. Kromě toho v sobotu 13. září se ještě někteří naši závodníci zúčastnili Běhu M.Žďárského a Veronika Špačková z něho přivezla bronz.

11. října jsme pořádali Župní přebor v přespolním běhu a udělali jsme vše pro to, aby všech 120 závodníků bylo spokojeno. Naši vytrvalci se také činili. Zlatou medaili získal Máša a K. Vildomcová, stříbrnou Slatinský, Macků a Křížová a bronzovou medaili si odnesli Pechová, Vala,

Svobodová a Kubičková. V rámci tohoto přeboru také zástupci župy, vyhlásili nejlepší závodníky ve všestrannosti za uplynulý cvičební rok. 1. místo získala Padělková, Křížová, Svobodová, Vildomcová a Tomek, na 2. místě skončil M.Vildomec, Máša, Kříž a Čtvrtníček, 3. místo obdržel ve své kategorii Padělek. Naše T. J. se umístila na celkovém 2. místě.

Začátek listopadu byl ve znamení plavání. Nejdříve se závodilo v Třebíči, kde obsadil 1. místo Padělek, 2. místo Sázavská a 3. místo J. Padělková a K. Vildomcová. O týden později na Přeboru župy v plavání, který se tradičně koná v jihlavském bazénu, jsme se také neztratili.

Při účasti 113 závodníků z 8 jednot byl Padělek zlatý a Křížová, Tomek, K.Vildomcová a Pechová byli bronzoví. Dvě naše žakovské štafety obsadily 1. a 6. místo. No a prosinec? Jistě se už všichni těšíte na naši tradiční vánoční, divadelní pohádku. Přijďte se všichni podívat Jak se peklo zadlužilo a co z toho všechno bylo. V sobotu 20. 12. 2014 v 18.00 hod. do naší sokolovny. Kdo nestihl premiéru, nevádí. Naši malí i poněkud vysocí herci vám ji zahrají a zazpívají další sobotu 27. 12. 2014 ve stejném čase. Přijďte se pobavit, moc se na vás těšíme.

Uplynulý půlrok byl sice náročný, ale zároveň nám přinesl mnoho radosti, smíchu a zábavy.

Přeji vám všem, abyste si radosti, smíchu a zábavy užívali i po celý nový rok 2015.

Nazdar!

RNDr. Josef Potůček
starosta T. J. Sokol Dalešice

Vánoce ve školce

„Když se blíží Vánoce a poletují vločky, když se peče cukroví pro lidi, psy a kočky, když se všichni sejdou doma, nevytáhnou paty, přišel zase po roce večer štědrý, zlatý.“ Tyto verše z kreslené knížky mi zní v uších při psaní těchto řádek. Za okny je trvale šedivo, po vločkách není památky, dokonce na nás při našich zimních vycházkách ani nemrkají zamrzlá okénka kaluží. Nezbude nám tedy nic jiného, než si vytvořit vánoční atmosféru alespoň ve školce a škole, při čemž děti nadšeně pomáhají. A že těch pomocníků je! Školáčků máme letos totiž zapsaných mimořádně velký počet-25. Z toho je přesila kluků, z čehož vyplývají občasně rušnější a také drsnější hry, než na jaké jsme byli zvyklí z minulosti. Dojíždí k nám i několik dětí přespolních-ze Slavětic,Hrotovic a Valče. Předškoláků máme 6,i z nich je pouze jedno děvče.

Hned v září jsme zavedli pro předškolní děti přípravu na školu – když ti mladší odejdou na zahrádku,pracují malí žáčci v klidu na různých úkolech-buď vypracov-

vávají každý svůj pracovní sešit, malují nebo vyrábějí složitější věci, které by ti nejmenší ještě nezvládli. Každé úterý mají také šestiletí základy angličtiny ve škole a ti, kteří to potřebují, i logopedické lekce zdarma. V únoru je ještě čeká tradiční předplavecký kurz v Třebíči.

Od začátku roku se snažíme, aby děti měly pestrý program. Hned počátkem října jsme jeli do Třebíče na divadelní představení „Rákosníček a jeho rybník“. Podzimní plískanice nám ještě zkrátil moc povedený výchovný koncert „Šel tudy,měl dudy“, na kterém se školácci společně se školáky učili znát hudební nástroje. Také kouzelník z konce listopadu se všem moc líbil.

Ale to už se blížil očekávaný i trochu obávaný začátek prosince a s ním i příchod známé trojice Mikuláše,čerta a anděla. Mikuláš byl vldný, ale znal i některé dětské hříšky, andílek rozdával dárečky, jen čertíci trochu zlobili. Nakonec to všichni přežili ve zdraví, dokonce si i děti troufily podrbat stále zblešené čerty v koziše.

Do Vánoc nás pak ještě čekala spousta věcí - pečení a zdobení perníčků, výroba přáníček, a také další divadlo. Tentokrát to byla pohádka „Když je v pekle neděle“ a přímo se hemžila urostlými pekelníky. Také jsme přivítali dalšího kouzelníka - Miláno cirkus. Při sledování jeho mnohdy i fakirských kousků čas rychle ubíhal.

A to byla už ta pravá doba na oblíbený den ve školce - vždy poslední pátek před vánočními prázdninami si děti na malém posezení u stromečku vyměňují dárečky, prohlíží, co nového nám Ježíšek přinesl do školky a ochutnávají cukroví od maminek. I tento den uplynul jako voda a dveře školky se zavřely, aby je otevřel až nový rok.

Na závěr mi dovolte, abych Vám popřála za děti i zaměstnance školy i školky krásné, pohodové Vánoce a do roku 2015 hodně zdraví, štěstí a všechno, co si přejete.A ještě malé přání Ježíškovi nejen od dětí: „Ať jsou všichni v novém roce takoví jak na Vánoce.Ať jsou milí, miň se mračí. Děkujem ti, to nám stačí“.

Lada Čapounová, učitelka MŠ

Z Mysliveckého sdružení Dalešice

Členové našeho Mysliveckého sdružení nebudou na letošní rok vzpomínat dvakrát v dobrém, neboť jim způsobil jednu velkou komplikaci. Tou byl velký úhyn odchovávaných bažantů a bažantů v chovném hejnu. Proto bylo rozhodnuto o kompletní likvidaci chovného hejna a o revitalizaci voliér. To bude obnášet odstranění zeminy z prostoru voliér, jejich komplexní dezinfekci, úklid a navezení nového písku do výběhových prostorů.

Nejenže bude nutno odpracovat mnoho brigádnických hodin, ale bude také třeba nově pořídit chovné, zdravé hejno, z nově nalihtých bažantů kuřat.

Zatímco letos byly uspořádány dva poplatkové hony pro zahraniční střelce, příštím roce to vzhledem početnímu stavu bažantů a kvůli zakládání nového chovného hejna, to bude pouze hon jeden. Na obou honech ulovili zahraniční střelci 752 bažantů, členové místního sdružení pak odlovili 157 bažantů.

Velké přemnožení černé zvěře se děje v důsledku velkých osevních ploch kukuřice a řepky, kde tato zvěř nachází klidný úkryt. Přesto se podařilo odstřelit celkem 39 divočáků.

Zákonná změna v názvosloví přejmenovala zvěř škodnou na zvěř dravou. Takže především lišky a kuny patří nyní do kategorie zvěře dravé. Lišek bylo odstřeleno 23 a kun celkem 5. Smrčí zvěř stále trpí infekční nemocí tzv. papilomatozou. Z odlovených 42 kusů mělo tuto nemoc 17 kusů. Členská základna se oproti loňsku nezměnila. I letos se konala řada brigád, na kterých členové sdružení odpracovali 1806 hodin.

Ledovka a nevlídné počasí počátkem prosince donutilo vedení sdružení zrušit poslední leč, takže tradiční závěrečná akce se letos nekonala. Na svátek sv. Štěpána si myslivci při poslední honu na zbytek bažantů alespoň trochu vynahradí zrušenou poslední leč. Pak voliéry úplně osiří. Život této pernaté zvěře se do nich navrátí až po plánované revitalizaci, asi v polovině příštího roku. Nechť se našim myslivcům plány, které mají, podaří uskutečnit.

Dle informací předsedy MS V. Sobotky a hospodáře MS J. Klusáčka sepsal Rudolf Špaček

Potěšující zpráva

Potěšující zpráva je stručná a má toto znění: V letošním roce, až do uzávěrky tohoto čísla Zpravodaje, nikdo v Dalešicích nezemřel. Že nikdo navždy z našeho středu neodešel, to je velmi radostné konstatování. Myslím, že v každém z nás zatrne, když uslyší z věže kostela klínkat umíráček, který oznamuje, že někdo z nás odešel navždy. V letošním roce byl tento oznamovatel smutných zpráv celý rok bez práce.

Jaký to kontrast s rokem 2005 a 2012, kdy zemřelo 9 a v roce 2011 zemřelo 8 našich spoluobčanů. V roce 2001 a v roce 2013 jsme na poslední cestě doprovodili 7, v roce 2000, 2006 a 2010 pak 6 našich spoluobčanů. Od roku 2000 byl nejmenší počet zemřelých zaznamenán v roce 2008. To nás opustili dva naši spoluobčané. Kéž by takových roků, jako je ten letošní, bylo co nejvíce.

RŠ

Z AKCIOVÉHO PIVOVARU DALEŠICE

Milí dalešičtí sousedé, opět mám po několika měsících příležitost informovat Vás o aktuálním dění v místním dalešickém pivovaru.

Vedle dlouholetého známého sortimentu si pro Vás náš sládek Ladislav Němeček chystá další zajímavá piva.

Dalešický Wiener si našel mnoho příznivců a jeho další várka se právě rozváží do všech našich restaurací a pivnic. Hned po novém roce ho vystřídá Novoroční dalešická 10°, v únoru přijde hořký speciál a po nich další. Bude nás moc zajímat, které z nich si mezi Vámi získá nejvíce sympatií.

Počet restaurací, které spolupracují s dalešickým pivovarem a přinášejí dalešické pivo jejich hostům se opět rozrostl a tak si na něm nyní mohou návštěvníci pochutnávat například v pražské vyhláše-

né restauraci Dock House, nebo dokonce celou zimní sezonu také v Rakouském Obertauernu.

Opět děkuji všem členům a příznivcům Sokola Dalešice za obětavou pomoc při organizaci letního závodu horských kol IT Champions, který se nám daří společně spolupřátat.

ŠK Caissa Pivovar Dalešice hájí i nadále dalešické barvy v šachové lize. V tomto roce se rozhodli pro účast ve druhé lize, kteréžto rozhodnutí velice vítáme. Takto totiž budou pivovar reprezentovat vlastní kluboví hráči a nikoli "nakoupení" pomocníci.

Zvu Vás v sobotu 24. ledna na tradiční dixielandový pivovarský ples, který si již těžko dokážeme představit bez vynikající skupiny Brass band. Místo cimbálové hudby bude letos hrát ke zpěvu a na přání skupina "Umí hovno". Vězte ale, že toho

umí mnohem víc :-). Jistě se budete dobře bavit. Někdo si snad ještě z jednoho z minulých ročníků pamatuje na výborného kouzelníka pana Kasnara, který nás opět navštíví.

Harmonogram pivovarského kulturního roku se i v roce 2015 ponese v tradičním duchu. Budeme se snažit přinést Vám zajímavé příležitosti kulturního vyžití. Snad si i v jubilejním roce třicátého pátého výročí od natočení legendárního filmu Postřiziny z naší nabídky vyberete.

Už trénujete na příští Koloběh? Startujeme v sobotu 23. 5. 2015 ráno :-)

Přeji všem požeňnané svátky vánoční a vše dobré v příštím roce 2015.

*za pivovarskou chasu
MVDr. Ladislav Urban
váš správce AKCIOVÉHO PIVOVARU
DALEŠICE*

Změny v polských Daleszycích

Tak jako u nás i v Polsku se letos na podzim konaly komunální volby. Systém voleb je v Polsku trochu odlišný od našeho modelu. Hlavní odlišností je to, že se burmistrz volí přímo, tak jako se u nás volí prezident. V listopadových volbách se o funkci burmистра v partnerských Daleszycích ucházeli dva kandidáti. Současný burmistrz Wojtek Furmanek (50 let) a Dariusz Meresiński (48 let). Výsledky voleb převrátily obsazení úřadu Miest a Gminy Daleszyce úplně naruby. Novým burmistrem se stal Dariusz Meresiński se ziskem 51 % hlasů, který tak ve funkci vystřídal Wojteka Furmanka, jenž od voličů získal 49 % hlasů, takže ve funkci burmистра po osmi letech skončil. Složení městské rady je až na výjimky rovněž nové. Z nám známých osobností ve volbách neuspěli ani Tomasz Pleban, ani Anna Oszczepalska. Právě tyto lidé byli iniciátory našeho vzájemného partnerství a projevovali zájem o naše Dalešice. O tom jak budou, nebo nebudou pokračovat naše vzájemné kontakty s polskými Daleszycemi pod novým vedením, ukáže čas.

RŠ



Jestli jste nestihli navštívit tradiční předvánoční divadelní pohádku v sobotu 20. prosince v naší sokolovně, nevádí. Máte ještě možnost zhlédnout toto představení v sobotu 27. prosince, kdy se v 18 hod. odehraje repríza. Mladí divadelníci se představí s pohádkou „Jak se peklo zadlužilo a co z toho všechno bylo.“ Nenechte si ujít tento malý muzikál, neboť je to hra se zpěvy a živou hudbou. Herecké výkony přijede zhodnotit, alespoň to přislíbil, i herec Miloš Mejlík, kterého známe z televizních her a seriálů. Nebude na škodu, když na chvíli vyměníte televizní kulturu za tu opravdovou, kterou pro nás, dalešické občany, po mnoho večerů obětavě připravovali na zkouškách naši mladí divadelníci pod vedením režisérky Magdy Potůčkové a Mgr. Věry Špačkové. Vaše účast bude pro ně tou nejlepší odměnou a oceněním snahy připravit pro nás příjemnější a obohacení vánočního období. Před poloprázdným sálem se žádným hercům, ani těm profi, nehraje nejlépe. Na setkání s vámi v naší sokolovně se o poslední sobotě roku 2014 těší nejen mladí herci a herečky, ale i jejich vedení a ti, kteří se starají o nutné technické záležitosti.

RŠ

Farnost Dalešice v roce 2014



Letní tábor pro mladší děti na Vranovské přehradě

Právě teď prožíváme adventní dobu, která nás dovede až k vánočním svátkům a tím i ke konci roku 2014. A tak mi dovoluji krátké ohlédnutí na to, co jsme prožili a co se událo v naší farnosti.

Po Novém roce Vás navštívili koledníci při Tříkrálové sbírce, se kterými jsme pak jeli na společné promítání pro všechny koledníky do kina v Třebíči. Již tradičně se také uskutečnil dětský farní karneval v kulturním domě v Koněšíně. O jarních prázdninách jsme se vydali s mládeží a s rodinami na hory a lyžování na faru v Branné v Jeseníkách. V květnu pravidelně vyrážíme na poutní zájezdy po Evropě. Tentokrát, jsme zamířili na jih Evropy – do Slovinska, Bosny, Chorvatska, Černé Hory, Albánie, Makedonie a Srbska.

I letos jsme v červnu spoluorganizovali s dalešickým pivovarem Dětský den na kterém mimo jiné vystoupila Pe-

tra Černocká s pořadem Saxana dětem..

Na začátku letních prázdnin se na Vranovské přehradě uskutečnil týdenní pobyt pro rodiny s dětmi. V polovině července se uskutečnila malá pouť farnosti do Kostelního Vydří.

Tradičně proběhl čtrnáctidenní stanový Letní farní tábor v Orlických horách a po něm týdenní tábor pro menší děti ve Štítarech u Vranovské přehrady. S mládeží jsme v srpnu vyrazili na týden na hory do Rakouska. Po návratu jsme jeli s dětmi na tradiční pouť do Hlubokých Mašůvek.

S novým školním rokem začaly pravidelné aktivity, jako je vyučování náboženství, dětské mše sv., sportovní kroužky ve Valči, apod. V září se také už tradičně jelo na poutní Zlatou sobotu do Žarošic.

V polovině října proběhla ve Valči na louce za farou Drakiáda s následným programem a posezením na farním dvoře.

Protože tento článek píšu na začátku adventu, tak ještě to, co nás čeká: Mikulášská nadílka v kostele, vánoční nadílka pro zvířata v lese, betlémské světlo a děti se připravují na představení Živého betléma ve Valči.

Dovoluji mi na závěr opět poděkovat za spolupráci i za Vaši přízeň a podporu a již dopředu popřát Vám všem krásné a opravdové prožití vánočních svátků a v novém roce vše dobré.

*P. Petr Holý
duchovní správce farnosti*

P.S. Také si Vás dovoluji pozvat nejen na slavnostní bohoslužby o vánočních svátcích v našem farním kostele, ale i na Živý betlém, který bude ve Valči před kostelem na Boží hod vánoční (25.12.) v 17 hodin. Všichni jste srdečně zváni!

Přehled bohoslužeb o vánočních svátcích:

24. 12. - Štědrý den – mše sv. v 16.00 hod.
25. 12. - Slavnost Narození Krista – mše sv. v 9.30 hod.

26. 12. - sv. Štěpána – mše sv. v 9.30 hod.
1. 1. - Nový rok – mše sv. v 9.30 hod.

**Tříkrálová sbírka proběhne v Dalešicích v pátek 2. 1. 2015 v podvečerních hodinách.
Otevřte svá srdce a přispějte na dobrou věc pro potřebné.**